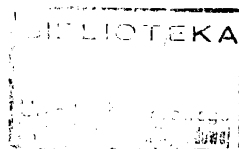

Warszawa, 10 maja 1935 r. **2**

URZĄD PATENTOWY

B 65 d 27/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21332.

Kl. 54 b, 2/10.

Kazimierz Michał Mach
(Zakopane, Polska).

Sposób wytwarzania kopert, papieru listowego i nalepek.

Zgłoszono 29 lutego 1932 r.
Udzielono 10 kwietnia 1935 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób wytwarzania takich kopert, papieru listowego i nalepek, któreby zabezpieczały zamknięty list przed otwarciem i ponownym zamknięciem go bez pozostawienia widocznego śladu po tych czynnościach.

Znane koperty, zamykane przy pomocy nalepek lub bez nich, można otworzyć i ponownie zamknąć bez pozostawienia widocznego śladu, wskutek czego traci się kontrolę nad otwieraniem listu przez niepowołane do tego osoby. Wadę tę wynalazek niniejszy usuwa.

Istota wynalazku polega na tem, że przedmioty, służące do zamknięcia korespondencji, jak kopertę, papier listowy i nalepki, pokrywa się w miejscach, narażo-

nych na zwilżenie w celu otworzenia listu, taką farbą barwną, któraby po zwilżeniu jej czynnikiem, zwilżającym kleiwo, użyte do zamknięcia listu, przybrała barwę, niewidoczną przed zwilżeniem, odmienną od barwy pierwotnej, która była widoczna przed zwilżeniem tejże farby.

Koperta, papier listowy i nalepki mogą być wykonane w różny sposób, jak również list może być zamknięty w rozmaity sposób.

Na rysunku uwidoczniono kilka przykładów wykonania wymienionych części składowych listu oraz różnego jego zamknięcia. Fig. 1, 2 i 4 przedstawiają widok trzech odmian papieru listowego; fig. 3 i 5 przedstawiają widok dwóch osobnych części arkusza papieru listowego; fig. 4 przed-

stawia widok arkusza papieru listowego po złączeniu razem części według fig. 3 i 5; fig. 6 przedstawia widok zamkniętej koperty; fig. 7 przedstawia widok zamkniętej koperty z częścią 2 (fig. 1) arkusza papieru listowego, którą w czasie zamykania listu przykleja się do wewnętrznej powierzchni dowolnej liczby skrzydełek 6 koperty; fig. 8 przedstawia widok zamkniętej koperty z częściami 2 (fig. 4) arkusza papieru listowego, które podczas zamykania listu przewleka się przez otwory 7, wycięte w skrzydełku 6, i przykleja do zewnętrznej powierzchni wszystkich skrzydełek 6; fig. 9 przedstawia widok zamkniętej koperty z częścią 2' (fig. 2) arkusza papieru listowego, którą podczas zamykania listu przykleja się do wewnętrznej powierzchni dowolnej liczby skrzydełek 6, oraz częścią 2 (fig. 2), którą podczas zamykania koperty przewleka się przez otwór 7, wycięty w skrzydełku 6 i przykleja do zewnętrznej powierzchni wszystkich skrzydełek 6; fig. 10 przedstawia widok zamkniętej koperty z częścią 2 (fig. 1) arkusza papieru listowego, którą podczas zamykania koperty przykleja się przez otwory 8, wycięte w skrzydełkach 6, do nalepek 10 względnie także do wewnętrznej powierzchni dowolnej liczby skrzydełek 6; fig. 11 przedstawia widok zamkniętej koperty z nalepkami 10, łączącymi skrzydełka 6.

Papier listowy, po włożeniu do koperty, częściowo skleja się z kopertą (fig. 7, 8 i 9) albo z nalepkami 10 (fig. 10). Część 1 (fig. 1, 2 i 4) arkusza przeznacza się na korespondencję, a części 2 (fig. 1 i 4) oraz 2, 2' (fig. 2) o dowolnych kształtach wielkości i liczbie wycina się z przeznaczeniem do sklejenia ich z kopertą lub z nalepkami, między zaś temi częściami wycina się otworki 3 lub nacięcia 4, ułatwiające odrywanie jednej części od drugiej. Taki papier listowy można wykonać jako jednolity arkusz papieru (fig. 1 i 2), albo każda z części 1 i 2 stanowi osobny arkusz (fig. 3

i 5) papieru, które łączy się razem (fig. 4) tak, aby nie można ich było rozłączyć albo zamienić na inne bez pozostawienia widocznego śladu na którejkolwiek z nich. Brzegi 5 (fig. 3 i 5) papieru skleja się razem (fig. 4), poczem wytłacza się w nich wypukło - wklęsłe znaki 11 (fig. 4), albo też na zewnętrznej powierzchni brzegów 5 części 2 lub obu części 1, 2 (fig. 4) wykonuje się barwne znaki 12 (fig. 4) taką farbą, aby po zwilżeniu lub zmywaniu ich czynnikiem, zwilżającym kleiwo, łączące części 1, 2 (fig. 4) zmieniły widocznie swój wygląd pierwotny, albo wreszcie wykonuje się obydwie rodzaje znaków. Tę stronę części 2 (fig. 1 i 4) oraz 2, 2' (fig. 2) arkusza papieru listowego, którą przykleja się do koperty (fig. 7, 8 i 9) albo do nalepek 10 (fig. 10), pokrywa się kleiwem na dowolnej części powierzchni, lub też można pokryć niem zewnętrzne, wewnętrzne, albo jedno i drugie powierzchnie skrzydełek 6 w tych miejscach, w których części 2, 2' arkusza papieru mają być sklezione z kopertą (fig. 7, 8 i 9) przy zamykaniu listu.

Kopertę wykonuje się w postaci znanej, t. j. niektóre skrzydełka skleja się razem, albo pozostawia się je niesklejone. Jeżeli dowolną odpowiednią liczbę części 2 (fig. 2 i 4) arkusza papieru listowego przykleja się do zewnętrznej powierzchni skrzydełek 6 (fig. 8 i 9), wówczas należy wyciąć w skrzydełkach 6 tyle otworów 7 (fig. 8 i 9), ile części 2 (fig. 2 i 4) arkusza papieru listowego ma być przez nie przewleczonych przy zamykaniu listu. Jeżeli część 2 (fig. 1 i 10) arkusza papieru przykleja się do nalepek 10, wówczas w skrzydełkach 6 wycina się otwory 8 (fig. 10), a na brzegi 9 każdego z nich nakleja się nalepki 10 (fig. 10) na zewnętrznej lub wewnętrznej powierzchni skrzydełek 6. W razie zamykania koperty przy pomocy nalepek (bez przyklejania do nich papieru listowego) przykleja się dowolną ich liczbę, w czasie wytwarzania kopert, do ze-

wewnętrznej powierzchni brzegów skrzydełek 6 (fig. 11) całą lub częścią albo jedną całą a inne częścią jednej strony (fig. 11), rozmieszczając je tak, aby po zamknięciu koperty i po przyklejeniu do niej tych części nalepek, które nie zostały przyklejone do koperty w czasie jej wytwarzania, łączyły one sobą wszystkie lub dowolną liczbę skrzydełek. Nalepki mogą być w handlu nie związane z kopertą. Jedną stronę nalepki albo te miejsca na kopercie, na które nalepka ma być przyklejona przy zamykaniu listu, pokrywa się kleiwem. Wzdłuż brzegów koperty mogą być wycięte otworki 18 (fig. 6), ułatwiające otwarcie koperty przez przerwanie jej brzegów.

Zależnie od sposobu zamknięcia pokrywa się znakami 12 o dowolnym zabarwieniu te przedmioty, które mają służyć do zamknięcia lub otwarcia listu, np. kopertę, papier listowy, albo nalepki względnie wszystkie razem lub niektóre z nich w dowolnych połączeniach ze sobą w tych miejscach ich powierzchni, w których na odwrotnej stronie, przed lub po zamknięciu listu, znajduje się kleiwo, a które to miejsca są narażone na zwilżenie podczas zwilżania kleiwa w celu otwarcia listu albo rozłączenia sklejonych części składowych zamknięcia listu.

Barwnymi znakami 12 pokrywa się np. zewnętrzne powierzchnie brzegów skrzydełek 6 (fig. 6) w miejscach, w których na odwrotnej stronie, po zamknięciu koperty, znajduje się kleiwo, albo — zewnętrzną powierzchnię skrzydełek 6 (fig. 7), względnie także część 2 (fig. 1 i 7) arkusza papieru listowego w tych miejscach, w których odwrotną stronę skrzydełek 6 i części 2 skleja się razem przy zamykaniu listu, albo — zewnętrzną powierzchnię części 2 arkusza w miejscach, w których na odwrotnej ich stronie, po przyklejeniu do koperty, znajduje się kleiwo, albo — tylko powierzchnię części 2, 2' (fig. 2 i 9), względnie także zewnętrzną powierzchnię skrzy-

dełek 6 (fig. 9) w miejscach, w których na odwrotnych ich stronach, po sklejeniu części 2, 2' ze skrzydełkami 6 (fig. 9), znajduje się kleiwo, albo — powierzchnię nalepek 10 (fig. 10), część 2 (fig. 1 i 10) oraz skrzydełka 6 (fig. 10) w miejscach, w których na odwrotnych stronach, po sklejeniu części 2 z nalepkami 10 względnie ze skrzydełkami 6 (fig. 10), znajduje się kleiwo, albo — tylko nalepki 10 (fig. 11) w miejscach, w których na odwrotnej ich stronie, po przyklejeniu do koperty, znajduje się kleiwo.

Znaki 12 wytwarza się znanym sposobem, jednakże taką farbą barwną, aby po zwilżeniu jej czynnikiem, posiadającym własność zwilżania albo rozpuszczania kleiwa (np. wodą lub parą wodną, jeżeli kleiwem jest guma arabska, albo acetonem, jeżeli kleiwem jest celulozoid), użytego do zamknięcia listu (np. sklejenia razem skrzydełek koperty, papieru listowego z kopertą lub nalepek z kopertą) oraz do połączenia części 1, 2 (fig. 4) arkusza papieru listowego, zmieniła farba, względnie znaki 12, nią wykonane, pierwotny wygląd przez wystąpienie barwy, niewidocznej przed zwilżeniem, odmiennej od barwy pierwotnej, która była widoczna przed zwilżeniem tej farby (np. przed zwilżeniem widać pierwotną barwę farby względnie znaków, nią wykonanych, szaro - czarną, po zwilżeniu zaś występuje inna barwa, np. zielona albo czerwona, niewidoczna przed zwilżeniem), w razie zaś zmywania farby tymże samym czynnikiem, by znaki, nią wykonane, utraciły pierwotne zarysy, albo mogły być całkowicie zmyte.

Oczywiście, że poszczególne znaki barwne 12 mogą być wykonane różnymi wytworami tak, aby jedne z nich po zwilżeniu przybierały inną barwę, inne zaś jej nie przybierały, lecz w razie zmywania znaków traciły pierwotne zarysy lub mogły być całkowicie zmyte.

Do sklejanania razem części 1, 2 (fig. 4)

arkusza papieru listowego oraz do pokrycia przedmiotów, służących do zamknięcia korespondencji, np. części 2 oraz 2, 2' arkusza papieru listowego, skrzydełek 6, nalepek 10 może być użyte dowolne kleiwo, jak dekstryna, guma arabska, celuloid, celon i t. d.

Kopertę, cały arkusz papieru listowego (fig. 1 i 2) lub jego część 2 (fig. 4), albo nalepki 10, względnie wszystkie razem lub niektóre z nich, wykonywa się z cienkiej bibułki.

W nalepce 10 (fig. 10 i 11) a jednocześnie w kopercie, w miejscach sklejenia ich razem w czasie wytwarzania kopert, wytłacza się wypukło - wklęsłe znaki 11 (fig. 10 i 11).

Barwne znaki 12 i wytłaczane wypukło - wklęsłe znaki 11 wykonywa się w dowolnej postaci, np. punktów, liter, cyfr, rysunków, przedstawiających dowolne motywy lub przedmioty i t. d.

Stosowanie cienkiej bibułki przy wytwarzaniu kopert, papieru listowego i nalepek, wytłaczanych wypukło - wklęsłych znaków 11 i farby, którą można zmywać, jest znane, lecz dopiero w połączeniu z zastosowaniem farby barwnej, która po zwilżeniu przybiera inną barwę, uzyskuje się możliwość zabezpieczenia listu przed otworzeniem go bez śladu.

Tak zamkniętego listu nie można otworzyć i ponownie zamknąć bez pozostawienia widocznego śladu. Zwilżanie bowiem

kleiwa powoduje zwilżenie farby barwnej względnie znaków 12, nią wykonanych, poczem pozostaje widoczny ślad, mianowicie wystąpienie barwy przedtem niewidocznej. Zmiany barwy znaków nie można usunąć bez widocznego uszkodzenia pierwotnych zarysów albo nawet usunięcia samych znaków. Odrywanie cienkich sklejonych części listu (bez zwilżania kleiwa), pozostawia widoczny ślad rozdarcia ich. Zamiana części składowych listu np. nalepek, posiadających wypukło-wklęsłe znaki 11, pozostawia widoczny ślad, mianowicie utratę ostrości pierwotnych zarysów tychże znaków.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania kopert, papieru listowego i nalepek, znamienny tem, że pokrywa się je taką farbą barwną, iż po zwilżeniu jej, czynnikiem zwilżającym albo rozpuszczającym kleiwo, użyte do zamknięcia koperty, listu, połączenia części (1, 2) arkusza papieru listowego, połączenia papieru listowego z kopertą, albo nalepki z kopertą lub z innym przedmiotem, farba ta zmienia pierwotny wygląd przez przybranie barwy niewidocznej przed zwilżeniem i odmiennej od barwy pierwotnej, która była widoczna przed zwilżeniem tej farby.

Kazimierz Michał Mach.

Fig. 1.

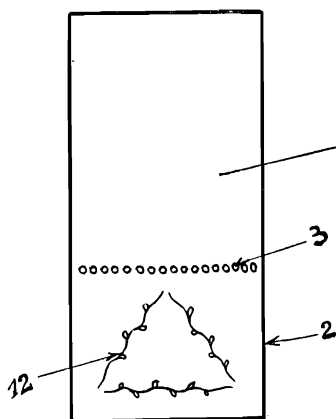

Fig. 2.

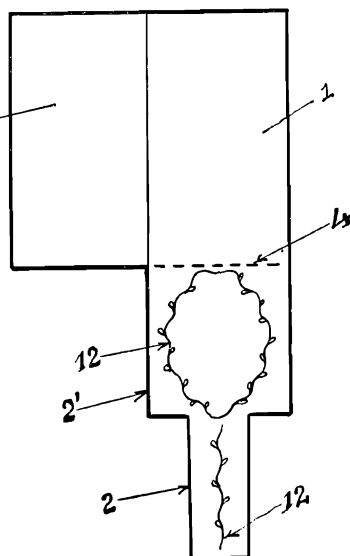

Fig. 3.

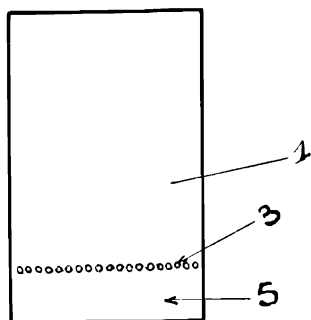

Fig. 4.

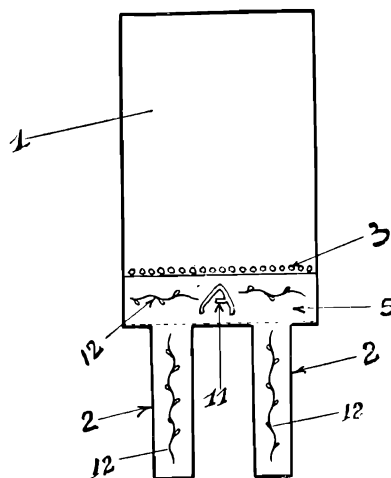

Fig. 5.

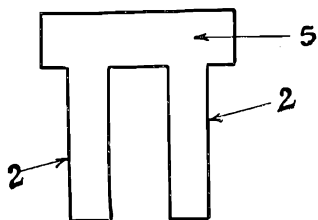

Fig. 6.

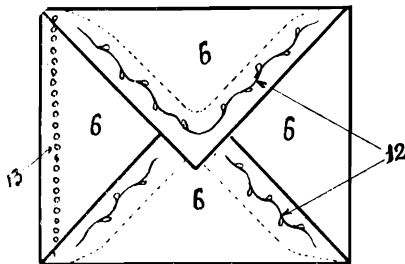

Fig. 7.

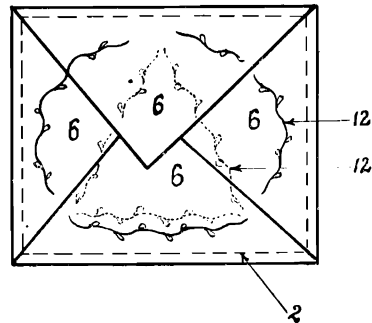

Fig. 8.

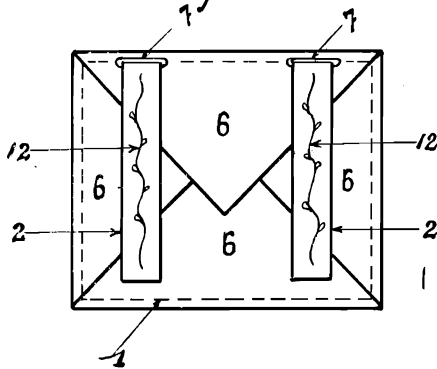

Fig. 9.

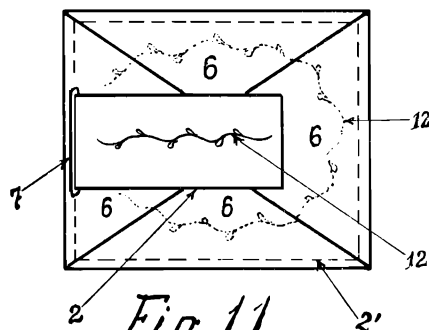

Fig. 10.

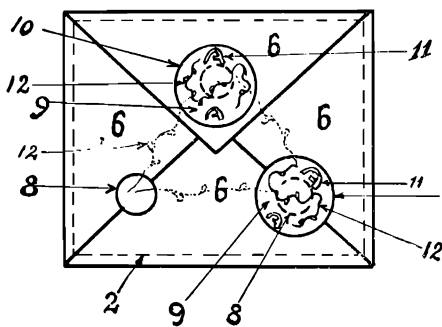

Fig. 11.

